

BRANKO RADİÇEVIÇ

Şair, nasir, esseist Branko Velimiroviç Radiçeviç 1925-ci il 14 mayda Serbiyada anadan olmuşdur. Belqrad universitetinin hüquq fakültəsini bitirmişdir. Qaraçı poeziyasını serbiya dilinə tərcümə etmişdir.

O, 1941-45-ci illər Xalq-azadlıq müharibəsinin iştirakçısı olmuş, əsir düşərək konslagerdə saxlanmışdır. Müharibədən sonra “Borba” qəzetinin uşaq ədəbiyyatı şöbəsinin redaktoru kimi fəaliyyət göstərmişdir.

B.Radiçeviç 2001-ci il 11 yanvarda Belqradada vəfat etmişdir.

NARAZI ŞƏXSİN NƏĞMƏSİ

1

HƏLƏ Kİ DÜNYA FIRLANIR

Hələ ki, ölümdən ölümə doğru fırlanır dünya.

Mənsə dəmir üçün daş qırıram, gümüş üçün işıq yandırırım, haray salıram mis üçün...

Gözümü yandırır içindəki duz və bütün dünyanın qadınları ağlayır halıma.

Mən öz günəşimi yandırırım sənin qaranlığında. Ölümdən-ölümə doğru fırlanıram dünya ilə birgə.

Elə dünya ilə birgə düşürəm yola gözlərimi bağlayana, günəşimi söndürənə kimi.

2

MƏN BOĞULANDA

Çiyinlərimə qədər suda boğulub başımda daşla ayılanda daş danışacaq.

Çiyinlərimə qədər suda boğulub köklü budaqla birgə çıxanda üzə kök danışacaq.

Çiyinlərimə qədər suda boğulub, bəbəyimdə xalla açanda gözümü çay danışacaq.

Çiyinlərimə qədər suda boğulub daşla, köklə, gözümdəki xalla ayılanda məndən sonra dünya danışacaq.

ADSIZ SEVGİ ŞEİRLƏRİ

Bircə gecə var. Bircə.
Bircə yol var. Bircə.
Bircə qadın var. Bircə.

Və bütün bunlar bizik-özümüz...
Və biz hamımız həmin gecə həmin o yolda
həmin yolla gələcək qadını gözləyirdik.

Və hamımıza elə gəlirdi ki, bu tam təsadüfdür.
Məhz həmin gecə, yol ayrıcında, məhz həmin qadını gördük.
Hər birimiz gözləyirdik - tale barmağıyla göstərəcək: budur o!

Və məhz bunun sayəsində oldu olacaqlar.

Ölümse yaxındadır.

İndi nə edək, necə edək.
Deyin mənə: nə edək?

ANAM ÜÇÜN LAYLA

Uyu, ana... uyu...
Üfüqlər gecəni oğurladı.
Kədər görməyən oğlun dənizə qərq olub.

Uyu, ana... uyu...
Topçular da yatıb.
Nə savaş var, nə acı.
Günəş minib atına çapır düzləri.

Uyu, ana... uyu...

Dəryazlar kütləşib taxıl biçməkdən.
Qablar yeməklə dolu, uşaqların qarnı tox.

Uyu, ana... uyu...

Gecə sükutla keçir - nəvazişli əl qonub dünyanın çiyinə.

Uyu, ana... uyu...

ŞAİR

Əllərini müharibə aldı, gözlərini tüstü qaraltdı, üreyini alov yandırdı.

Əllərin nəğmə oldu gözlərin nəğmə.

Nəğmə əllərlə gəzirsən nəğmə baxışlarla baxırsan.

Təpədə məzarını qazıblar artıq... Sakitcə dəfn edəcək adını da çəkəcəklər həтта.

Nəğmə qalxacaq məzardan, hücumə keçəcək, məğlub olacaq ikiqat.
Yeni nəğmə doğulacaq axan qandan.

Yenə əllərini savaş alacaq, tüstü qaraldacaq gözlərini, alov yandıracaq üreyini.

Sənsə nəğməsiz dünyada gəzirsən... Sən, ey müqəddəs nəğmə.

Rus dilindən tərcümə edən:
Xatirə Nurgül

